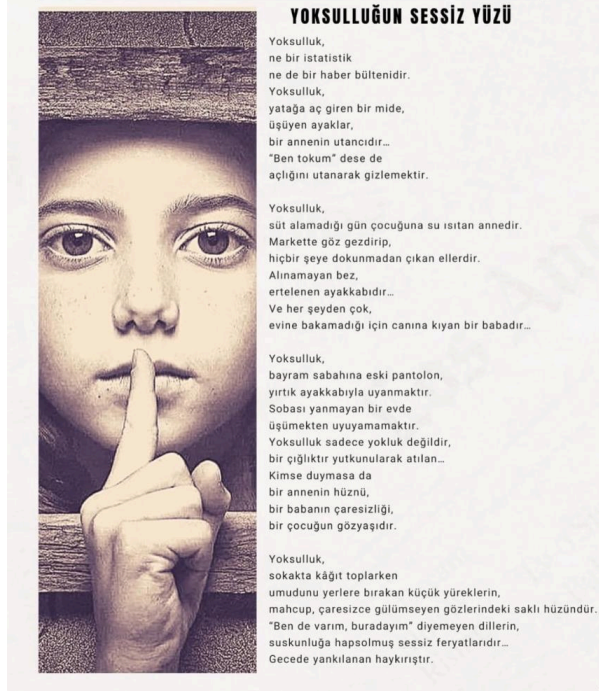

Yoksulluğun Sessiz Yüzü

– İsimsiz Şaire · 13 Temmuz 2025

Yoksulluk,
ne bir istatistik
ne de bir haber bültenidir.
Yoksulluk,
yatağa aç giren bir mide,
üşüyen ayaklar,
bir annenin utancısıdır...
"Ben tokum" dese de
açlığını utanarak gizlemektir.

Yoksulluk,
süt alamadığı gün çocuğuna su ısıtan annedir.
Markette göz gezdirip,
hiçbir şeye dokunmadan çıkan ellerdir.
Alınamayan bez,
ertelenen ayakkabıdır...
Ve her şeyden çok,
evine bakamadığı için canına kıyan bir babadır...

Yoksulluk,
bayram sabahına eski pantolon,
yırtık ayakkabıyla uyanmaktır.
Sobası yanmayan bir evde
üşümekten uyuyamamaktır.
Yoksulluk sadece yokluk değildir,
bir ığlıktır yutkunularak atılan...
Kimse duymasa da
bir annenin hüznü,
bir babanın çaresizlięi,
bir çocuğun gözyaşıdır.

Yoksulluk,
sokakta kâğıt toplarken
umudunu yerlere bırakan küçük yüreklerin,
mahcup, çaresizce gülümseyen gözlerindeki saklı hüzündür.
“Ben de varım, buradayım” diyemeyen dillerin,
susunluğa hapsolmuş sessiz feryatlarıdır...
Gecede yankılanan haykırıştır.